

GERECHT

157 **Zaak T-671/16,**
Vincent Villeneuve/Europese
Commissie

Arrest van 5 september 2018 (Vierde kamer)

Openbare dienst – Aanwerving – Algemeen vergelijkend onderzoek – Aankondiging van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/303/15 (AD 7) – Verificatie door EPSO van de voorwaarden voor toelating tot het vergelijkend onderzoek – Werkervaring van een kortere dan de vereiste minimumduur – Aard van de controle van de toelatingsvoorwaarde verband houdende met de werkervaring – Motiveringsplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling door de jury van het vergelijkend onderzoek – Gelijke behandeling

In 2015 heeft Vincent Villeneuve, verzoeker in deze zaak, zich ingeschreven voor een vergelijkend onderzoek. Een vergelijkend onderzoek (ook wel bekend als 'concours') is onderdeel van de sollicitatieprocedure voor een baan bij een van de Instellingen van de Europese Unie. Het onderhavige geval betrof het vergelijkend onderzoek EPSO/AD/303/15 – Ontwikkelingssamenwerking en beheer van hulp aan niet EU-landen. Op 5 november 2015 heeft het Europees Bureau voor personeelselectie (EPSO) verzoeker meegedeeld dat de jury van het vergelijkend onderzoek had gecontroleerd of hij aan alle toelatingsvoorwaarden van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek voldeed, en naar aanleiding daarvan had besloten dat hij niet kon worden toegelaten tot de volgende fase

van het vergelijkend onderzoek (hierna: 'besluit van 5 november 2015'). De reden was dat verzoeker niet beschikte over de vereiste werkervaring van ten minste zes jaar. In reactie heeft verzoeker EPSO erop gewezen dat hij op zijn sollicitatieformulier melding had gemaakt van een ervaring van 85 maanden, welke volledig was opgedaan in de ontwikkelingssamenwerking binnen de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), en vervolgens als uitvoeringspartner van het Bevolkingsfonds van de Verenigde Naties (UNFPA). Vervolgens heeft verzoeker een verzoek tot heronderzoek van het besluit van 5 november 2015 ingediend. Op 25 januari 2016 heeft EPSO verzoeker meegedeeld dat de jury van het vergelijkend onderzoek haar besluit had bevestigd om verzoeker niet toe te laten tot de volgende fase van het vergelijkend onderzoek (hierna: 'bestreden besluit').

Verzoeker komt op tegen het bestreden besluit en voert daartoe vier middelen aan. Met het eerste middel stelt verzoeker dat hij noch aan de hand van het besluit van 5 november 2015, noch aan de hand van het bestreden besluit kan begrijpen waarom die jury niet van mening was dat hij een ervaring van zes jaar op het gebied van de ontwikkelingssamenwerking had. Het Gerecht overweegt dat volgens de aankondiging van het vergelijkend onderzoek alleen de kandidaten die op basis van de informatie op hun sollicitatieformulier hadden voldaan aan alle toelatingscriteria konden worden toegelaten tot het vergelijkend onderzoek. In het bestreden besluit zelf, aldus het Gerecht, is voorts aangegeven dat de jury het sollicitatieformulier van verzoeker aandachtig had onderzocht en daarbij bijzondere aandacht had besteed aan het onderdeel betreffende de werkervaring. De jury is evenwel tot de conclusie was gekomen dat verzoeker niet aan de toelatingsvoorwaarden voldeed omdat diens ervaring ontoereikend was op het gebied van het vergelijkend onderzoek, namelijk de ontwikkelingssamenwerking. Hieraan werd toegevoegd dat verzoekers persoonlijke overtuiging over de wijze waarop zijn ervaring in aanmerking had moeten worden genomen subjectief was en niet in de plaats kon komen van de beoordeling door de jury. Het eerste middel wordt derhalve afgewezen.

Vervolgens onderzoekt het Gerecht het derde middel. In dat middel stelt verzoeker dat punt 2, 'Selectie op basis van kwalificaties', van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek onwettig is. Alvorens de gegrondheid van dit derde middel te onderzoeken, onderzoekt het Gerecht eerst de ontvankelijkheid ervan. Een aankondiging van een vergelijkend onderzoek kan immers worden aangevochten, maar dit moet wel binnen de door de artikelen 90 en 91 van het Statuut gestelde beroepstermijnen geschieden. Indien niet tijdig beroep is ingesteld, kan een verzoeker echter nog wel in het kader van een beroep tegen latere handelingen de onregelmatigheid aan de orde stellen van eerdere handelingen die daarmee nauw verband houden. In het onderhavige geval is sprake van een dergelijk nauw verband. Verzoeker betoogt immers dat punt 2 van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, op grond waarvan zijn sollicitatie is afgewezen, onwettig is omdat het voorziet in een eerste schiftende fase alleen op basis van de verificatie van de toelatingsvoorwaarden, terwijl hij van mening is dat zijn sollicitatie alleen had mogen worden afgewezen na een volledige en vergelijkende beoordeling daarvan op basis van de informatie in de rubriek 'Talentfilter' van zijn sollicitatieformulier. Op die wijze stelt verzoeker dus de onwettigheid aan de orde van punt 2 van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, op grond waarvan het bestreden besluit hem niet heeft toegelaten tot het vervolg van het vergelijkend onderzoek. Het derde middel moet derhalve ontvankelijk worden verklaard en het door de Commissie aangevoerde middel ontleend aan niet-ontvankelijkheid moet worden afgewezen.

Wat de gegrondheid van het derde middel betreft, overweegt het Gerecht als volgt. Uit de bepalingen van onder meer artikel 5 van bijlage III bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie volgt dat de tweede fase alleen de kandidaten betreft die aan de toelatingsvoorwaarden voldoen. Op grond van de toepasselijke bepalingen is het dus zo dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek niet alleen kón, maar ook móest voorzien in een voorafgaande controle van de toelatingsvoorwaarden voordat de jury van het vergelijkend onderzoek de kwalifica-

ties onderzocht. Het derde middel wordt daarom afgewezen.

Vervolgens onderzoekt het Gerecht het tweede middel. In dit middel stelt verzoeker dat de jury van het vergelijkend onderzoek een beoordelingsfout heeft gemaakt door wat het voorwerp van haar controle betreft geen onderscheid te maken tussen de eerste fase – die van de toelating – en de tweede – die van de selectie op basis van kwalificaties. In de eerste fase had de jury slechts moeten nagaan of zijn werkervaring onder het gebied van het vergelijkend onderzoek viel. Volgens verzoeker heeft de jury van het vergelijkend onderzoek de twee fasen door elkaar gehaald door reeds in de eerste fase te onderzoeken of zijn ervaring adequaat was voor de te vervullen post. Het Gerecht overweegt als volgt. De jury van het vergelijkend onderzoek diende na te gaan of de kandidaten met name beschikten over een werkervaring (naargelang het geval van zes of zeven jaar) 'op het gebied van het vergelijkend onderzoek', dat in de titel van het vergelijkend onderzoek wordt omschreven als 'Ontwikkelingssamenwerking en beheer van hulp aan niet EU-landen'. In het kader van de eerste fase mocht de jury van het vergelijkend onderzoek dus weliswaar alleen nagaan of verzoekers ervaring een ervaring op het gebied van het vergelijkend onderzoek was, maar om dat te doen moest zij de door hem uitgeoefende werkzaamheden zoals uiteengezet in zijn sollicitatieformulier, vergelijken met de taken van de te vervullen post. Hieruit volgt dat verzoekers tweede middel berust op een verwisseling van het voorwerp van controle van de jury van het vergelijkend onderzoek. Anders dan verzoeker stelt, heeft de jury in het kader van de eerste fase niet gecontroleerd of de werkervaring van verzoeker adequaat was voor de te vervullen post. Zij heeft slechts nagegaan of zijn ervaring betrekking had op het gebied van het vergelijkend onderzoek door de in zijn sollicitatieformulier genoemde ervaring te vergelijken met de taken zoals omschreven in bijlage I bij de aankondiging van het vergelijkend onderzoek. Het tweede middel wordt daarom ook afgewezen.

Het vierde middel wordt eveneens afgewezen en het Gerecht verwierpt het beroep in zijn geheel.